

2. Én az Úr Istenben dicsekedem,
Szent igéjében nem kételkedem.
Mit tehetne az ember énnekem,
Aki kerget engemet?
Visszafordítják az én beszédemet,
És naponként úgy jártatják eszüket,
Hogy nékem szerezzenek veszedelmet,
Csak gonoszt gondolnak.
3. A gonoszságban nagy bizodalomuk,
Azt vélik, jól leszen minden dolguk,
De haragod ha sújt, Uram, rajtuk:
Őket te mind levered.
Könyörgésemet midőn hozzád nyújtom,
Ellenségim ottan futni látom,
Mert velem vagy, és te vagy megtartásom,
Kegyelmes Istenem!
4. Úr Isten, Fölségedet dicsérem,
És szent igédben nem kételkedem;
Áldom az Urat, míg lesz életem,
Bízával ő beszédében.
Reménységemet vetem az Istenben,
Irgalmasságára nézek szüntelen,
Azért félelmem senkitől nem leszen:
Ki árthatna nekem?
5. Szent fogadásom tartja azt nekem,
Hogy jóvoltodért neved dicsérjem,
Mert kegyelmesen megmentéd lelkem
A halál köteléből.
És lábaimat megtartád eséstől,
Hogy én élhessek tenéked kedvesül;
Az élők fényes világában szentül
Járhassak előtted.